

nazwa elementu projektu budowlanego	PROJEKT TECHNICZNY
nazwa zamierzenia budowlanego	Remont elewacji i piwnic zabytkowego budynku dawnego Dworu Starościńskiego
adres	ul. Mickiewicza 20A, działka ewid. nr: 1032/11 37-300 Leżajsk
kategoria obiektu budowlanego	Kategoria IX – budynki kultury i muzea
jednostka ewidencyjna obręb numer działki ewid.	Jednostka ewidencyjna: 180804_1 Leżajsk Miasto Obręb: 0020 Leżajsk dz. ewid. nr: 1032/11
inwestor	Muzeum Ziemi Leżańskiej ul. Mickiewicza 20A 37-300 Leżajsk

pełniona funkcja	imię i nazwisko numer uprawnień budowlanych	specjalność	podpis
projektant	dr inż. arch. Tomasz Moskal A – 02/03	architektura	
	inż. Stanisław Moskal B – 209/79	konstrukcja	
sprawdzający	mgr inż. arch. Dariusz Szporna MPOIA/025/2003	architektura	
	inż. Józef Nowak B – 123/90	konstrukcja	
data opracowania	listopad 2021		

jednostka projektowa	BIURO PROJEKTÓW TOMASZ MOSKAL ul. Bobrzyńskiego 43A/20, 30-348 Kraków tel. 608 358 229, tomoskal@wp.pl
----------------------	---

SPIS ZAWARTOŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

1. Przedmiot opracowania	3
2. Opis stanu istniejącego	3
3. Charakterystyczne parametry techniczne	4
4. Rozwiązania budowlane, konstrukcyjno-materiałowe i techniczno-instalacyjne	4
5. Warunki ochrony przeciwpożarowej	6

ZAŁĄCZNIKI

5. Instrukcja BIOZ	7
6. Oświadczenia projektantów i sprawdzających	10
7. Zaświadczenie o uprawnieniach oraz przynależności do samorządu zawodowego	11

CZĘŚĆ RYSUNKOWA

-			
Nr rys.	Tytuł rysunku	Skala	Nr strony
A - 01	Rzut parteru	1:100	19
A - 02	Rzut piwnic	1:100	20
A - 03	Przekrój A-A	1:100	21
A - 04	Przekrój B-B	1:100	22
A - 05	Elewacja zachodnia	1:100	23
A - 06	Elewacja południowa	1:100	24
A - 07	Elewacja wschodnia	1:100	25
A - 08	Elewacja północna	1:100	26

CZĘŚĆ OPISOWA

1. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Przedmiotem opracowania jest projekt remontu zabytkowego budynku dawnego Dworu Starościńskiego w Leżajsku. Obiekt zlokalizowany jest w obrębie zespołu, na działce nr 1032/11.

Zakres opracowania obejmuje remont elewacji i pomieszczeń piwnic.

Zabytkowy budynek dawnego Dworu Starościńskiego będący siedzibą Muzeum Ziemi Leżajskiej, ze względu na swój charakter i przeznaczenie kwalifikuje się do IX kategorii obiektów budowlanych obejmującej budynki kultury i muzea.

Planowane prace budowlane ze względu na ich charakter i zakres nie mają wpływu na dotychczasowy sposób użytkowania obiektu.

2. OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO

Zespół Dworu Starościńskiego zlokalizowany jest przy ul. Mickiewicza 20A w Leżajsku na działce nr 1032/11. Obecny murowany dwór wraz z oficynami powstał na miejscu wcześniejszej drewnianej zabudowy w latach 1760-1770 dla ostatniego Starosty Leżajskiego Józefa Potockiego. Od 1 stycznia 2004 roku w obiektach zespołu mieści się Muzeum Ziemi Leżajskiej.

Jest to budynek parterowy, w części centralnej dwukondygnacyjny z poddaszem użytkowym, zbudowany na planie prostokąta z przybudówką od strony północnej i południowej. Dach czterospadowy, kryty dachówką ceramiczną. Budynek częściowo podpiwniczony. Konstrukcja budynku murowana. Piwnice ceglane, w tym piwnica dolna sklepiona kolebkowo, a górna przykryta stropem. Pomieszczenia piwnic dostępne schodami z parteru. Do piwnicy dolnej prowadzi korytarz z kilkoma biegami schodów. Korytarz ceglany, sklepiony. Schody do piwnic ceglane.

W pomieszczeniach parteru i piętra z poddaszem mieszczą się sale ekspozycyjne oraz pomieszczenia zaplecza biurowo-administracyjnego muzeum.

3. CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY TECHNICZNE

Powierzchnia zabudowy [m ²]	690,00
Kubatura [m ³]	5 500,00
Wysokość [m]	12,00
Długość [m]	41,80
Szerokość [m]	15,60
Liczba kondygnacji nadziemnych	2
Liczba kondygnacji podziemnych	1

4. ROZWIĄZANIA BUDOWLANE, KONSTRUKCYJNO-MATERIAŁOWE I TECHNICZNO-INSTALACYJNE

Remont elewacji:

• Renowacja tynków i malowanie ścian elewacji:

- Skucie warstwy wierzchniej tynku tj. łuszczącej się farby wraz z zacierką.
- Odkucie tynku cementowo-wapiennego wzdłuż pęknięć, jak i w miejscach odparzonych.
- Likwidacja pęknięć poprzez wzmocnienie prętami żebrowanymi zakładanymi w bruzdach poziomych na zaprawie. Przemurowania dużych pęknięć cegłą.
- Uzupełnienie tynków cementowo-wapiennych uprzednio skutych.
- Oczyszczenie i zagruntowanie całej powierzchni elewacji środkiem wg. przyjętej technologii.
- Wtopenie siatki wzmacniającej z włókna szklanego na kleju wg. przyjętej technologii.
- Wykonanie gładzi pod powłoki malarskie zgodnie z przyjętą technologią.
- Nałożenie gruntu po powierzchni malowane wg przyjętej technologii.
- Malowanie farbą podkładową i farbą nawierzchniową wg przyjętej technologii.

• Renowacja balustrad:

Renowacja balustrad składających się z prefabrykowanych betonowych, tralek i poręczy przewiduje wymianę zniszczonych i uszkodzonych elementów oraz usunięcie złuszczającej się powłoki malarskiej a następnie pokrycie wszystkich elementów powłoką malarską na gruncie .

• Okładzina kamienna cokołu i schodów:

Przewiduje się oczyszczenie okładziny kamiennej cokołu i schodów wykonanej z piaskowca. Oczyszczenie planowane metodą mechaniczną poprzez piaskowania oraz wymianę spękanych i uszkodzonych płyt oraz okładziny cokolików.

• Lukarny:

Planuje się wymianę zniszczonych okien lukarn dachowych na nowe, drewniane wraz z drewnianymi ościeżnicami. Nowe okna odtwarzające istniejący podział, drewniane, malowane farbą kryjącą na kolor biały. Szalunek z desek ścian lukarny malowany zgodnie z aktualnym kolorem lukarny na kolor brązowy.

• Pozostałe prace:

Wymiana istniejących rynien i rur spustowych na nowe z blachy powlekanej w kolorze ciemny brąz.

• Uwagi:

Roboty wykończeniowe na elewacji prowadzić według jednej technologii.

Remont piwnic

Mury i sklepienia ceglane:

- Skucie twardych cementowych wypraw tynkarskich. Oczyszczenie wątku ceglanego z powierzchniowych nawarstwień, przy zastosowaniu pędzli, noży szewskich i szpachelek. Mechaniczne usunięcie nietechnologicznych oraz wadliwych uzupełnień tj. cementowego spoinowania, cementowej zaprawy na powierzchni wątku.

- Wykucie najbardziej zniszczonych, nienadających się do konserwacji cegieł i spoin. Zabieg należy wykonać przy użyciu przecinaków, młotków, noży szewskich.
- Oczyszczenie powierzchni wątku ceglanego metodą strumieniowo-ścierną z odpowiednio dobranym drobnym kruszywem np. piasek kwarcowy (frakcje 0,01-0,04mm).
- Osuszenie wątku muru poprzez zapewnienie właściwej wentylacji pomieszczeń oraz kontroli wilgotności pomieszczeń.
- Dezynfekcja wątku poprzez pędzlowanie lub oprysk preparatem o działaniu biobójczym.
- Odsalanie wątku ceglanego metodą swobodnej migracji do rozrzedzonego środowiska. W partiach murów, gdzie występuje wysoki stopień zasolenia planuje się zastosowanie preparatu wiążącego sole.
- Wzmocnienie strukturalne najbardziej osłabionych partii wątku preparatem krzemoorganicznym. Należy pamiętać o konieczności sezonowania tak wzmocnionych wątków przez okres przynajmniej 2-3 tygodni, aż do utraty własności hydrofobowych, przed nakładaniem warstw z użyciem wody).
- Uzupelnienie większych ubytków wątku należy wykonać materiałem ceramicznym. Cegły należy dobierać lokalnie pod kątem parametrów technicznych, wymiarów i kolorystyki. Uzupelnianie wątku należy wykonać stosując zaprawę wapienno-piaskową.
- Uzupelnienie mniejszych ubytków cegieł z zastosowaniem zaprawy, bądź tradycyjnym kitem podbarwionym w masie (1 cz. wapno dołowane + 3 cz. kruszywo ceglane + 0,5 cz. biały cement portlandzki + pigmenty).
- Uzupelnienie ubytków spoinowania. W miejscach największego zasolenia należy wypełnić spoinowanie zaprawą magazynującą sole. Zewnętrzną warstwę spoinowania należy wykonać z zaprawy składającej się z wapna dołowanego, piasku z dodatkiem trasu. Spoinowanie ma pełnić funkcję wyłącznie techniczną, nie zaleca się nadawania spoinom konkretnego kształtu.
- Ewentualne scalenie kolorystyczne uzupełnień wątku ceglanego farbą laserunkową.

Ściany tynkowane:

- Wymiana części uszkodzonych tynków cementowo-wapiennych na tynki renowacyjne obejmująca oczyszczenie oraz dezynfekcję wątku oraz tynków przeznaczonych do zachowania preparatem biobójczym, odsolenie wybranych partii murów, poprzez wprowadzenie w odsłoniętych partiach wątku preparatu wiążącego zawarte w murze sole w związku nierozpuszczalne w wodzie lub równoważnym. Wykonanie nowych wypraw tynkowych w systemie tynków odsalających według kolejności i technologii zawartej w karcie technicznej produktu. Należy pamiętać o grzebieniowaniu każdej warstwy, aby zwiększyć przyczepność kolejnej warstwy oraz o odpowiednim sezonowaniu.
- Nałożenie tynków płaskich na pozostałych partiach ścian metodą tradycyjną:
 - nałożenie na wątki szprycu-zaprawy składającej się z cementu trasowego i piasku rzeczno w proporcjach np. 1:4. „nakropienie” za pomocą maszynki do robienia terrabony lub gotowych zapraw z trasem,
 - nałożenie tynków podkładowych tradycyjnych wapienno-piaskowych z dodatkiem trasu wyrównujących powierzchnie ścian lub gotowych zapraw z trasem; tynki w zależności od pożądanej grubości nakładane warstwowo - ok. 1- 2 cm na raz, każda warstwa ściągana na szorstko i sezonowana (zaleca się użycie tynków na bazie wapna dołowanego) .

- Scalenie fakturalne powierzchni tynków poprzez wykonanie zacierki cienkowarstwowej z dodatkiem mikrowłókienek polipropylenowych. Tynki zatrzeć pacami.
- Wykonanie powłoki gruntującej przed malowaniem z zastosowaniem preparatu żolowo-krzemianowego. Malowanie farbą żolowo-krzemianową w kolorze starej bieli.

Wentylacja piwnic

- Dla zapewnienia właściwej cyrkulacji powietrza pomieszczeń piwnic i uniknięcia napływu powietrza z zewnątrz zakłada się montaż dwóch wentylatorów w kanałach wentylacji grawitacyjnej. Wentylatory zostaną zamontowane w wylotach kanałów grawitacyjnych w ścianie cokołu ponad poziomem terenu. Instalacja wentylatorów ma na celu wspomaganie ciągu wentylacji grawitacyjnej i kontrolę kierunku ciągu.

Dla zapewnienia ruchu powietrza, należy wykonać kanały pozwalające na napływ powietrza z pomieszczeń parteru muzeum.

Instalacje

- Specyfikacja parametrów oświetlenia oraz typów źródeł światła zawarta została w projekcie technicznym instalacji elektroenergetycznych. W przypadku zamiany wskazanych w projekcie rozwiązań należy uzyskać zgodę projektanta.

5. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

W wyniku planowanych prac nie zmieniają się rozwiązania w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

Architektura:

Projektant: dr inż. arch. Tomasz Moskal, A - 02/03

Sprawdzający: mgr inż. arch. Dariusz Szporna, MPOIA/025/2003

Konstrukcje:

Projektant: inż. Stanisław Moskal, B – 209/79

Sprawdzający: inż. Józef Nowak, B – 123/90